

ΤΗ Γ' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Δαλμάτου, Φαύστου καὶ Ἰσαακίου ὁσίων. Θεοκλητοῦς ὁσίας,
Σαλώμης τῆς μυροφόρου, Θεοδώρας τῆς ἐν Θεσ/νίκῃ.

* * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν
Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ
Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης
σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει
δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν
ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν
τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ
πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ
κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἀβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ
περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ
ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου
δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν
τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται,
οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν
φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι
πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν
αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ
μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων
αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ
ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν
ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει
καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος
καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ
πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὥς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία
ἐννοοσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ
ὕψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε
σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου

σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἐσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

2026

Ἦχος πλ' Νη ς

K υ ρ ι ε ε κ ε κ ρ α ξ α π ρ ο ς σ ε ε ι σ α κ ο υ σ ο ο ν μ ο υ

ει σα κου σο ον μου Κυ ρι ε ^νδλ Κυ ρι ε ε κε κρα

ξα προς σε ει σα κου σο ον μου προ σχες τη φω νη της δε

η σε ως μου εν τω κε κρα γε ναι με προς σε ει

σα κου σο ον μου Κυ υ ρι ι ε ^νδλ

Κ α τευ θυν θη η τω η προ σευ χη η μου ως θυ

μι α μα ε νω πι ο ο ον σου ^νδλ ε πα ρ σις των χει

ρων μου θυ σι ι α ε σπε ρι νη ει σα κου σο ον μου Κυ υ

ρι ε ^νδλ

Στιχολογία ὑπὸ Μανουήλ Πρωτοφάλτου

Θ^{νη} ου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και

θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χειλη μου ^νδλ

Μ^{νη} η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο

νη ρι ι ας του προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ

τι ι αις ^νδλ

Σ^{νη} υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι ι

αν και ου μη συν δυ α α σω με τα των ε κλε κτων α αυ

των

Π

αι δε ευ σεις με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω

την κε φα λην μου

Ο

τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε

τρας οι κρι ται αυ των

Α

κου σο νται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν

θη σαν ω σεις πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι

ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α

δην

Ο

τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο

φθαλ μοι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χη ην μου

Φ

υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη

σαν το ο ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο

με νων την α νο μι αν ^νδλ

Π ε σουν ται εν α μφι βλη στρω αυ τω ων οι α μα
ρω τω λοι ^εκ κα τα μο νας ει μι ε γω ^Δδλ ε ως αν πα
ρελ θω ^νδλ

Φ ^{Νη}ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα ^Δδλ φω
νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θη ^νδλ

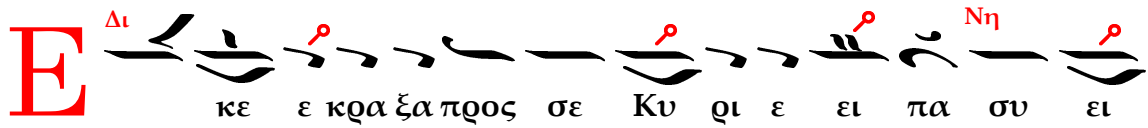
Ε ^{Νη}κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν
μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγγελω ^νδλ

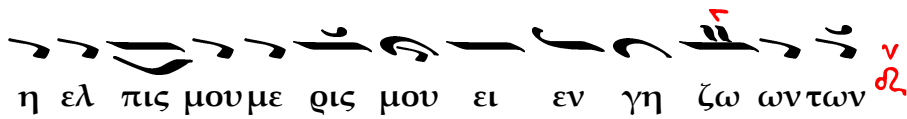
Ε ^{Νη}ν τω εκ λει πει ει ν εξ ε μου το πνευ μα μου ^Δδλ
και συ εγ νως τας τρι βους μου ^νδλ

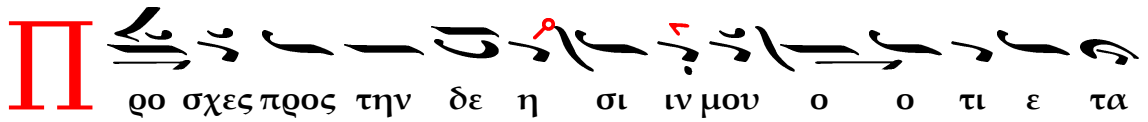
Ε ^{Νη}ν ο δω ταυ τη ^Δδλ η ε πο ρευ ο μην ε κρυ
ψαν πα γι δα μοι ^νδλ

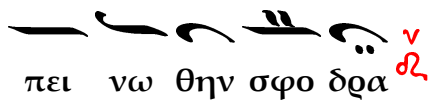
Κ ^{Νη}α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον
και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με ^νδλ

Α ^{Νη}πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε στιν
ο εκ ζη τω ων την ψυ χην μου ^νδλ

Ε^{Δι}
κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει

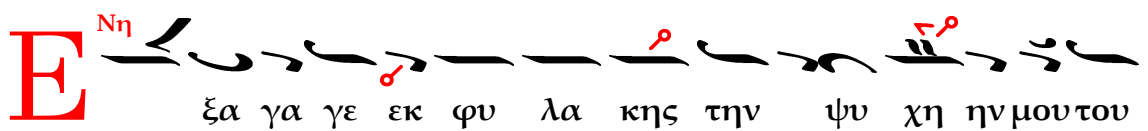

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ωντων

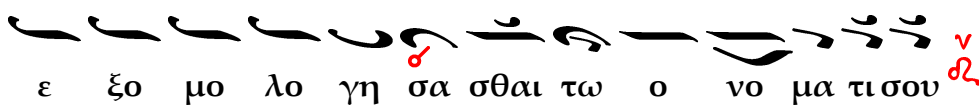
Π
ρο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα

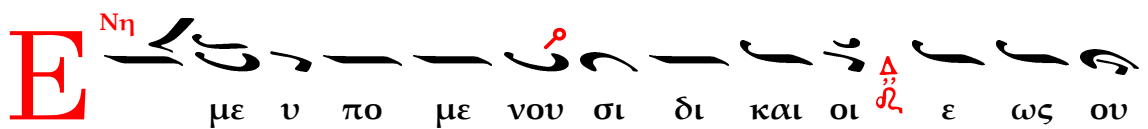

πει νω θην σφο δρα

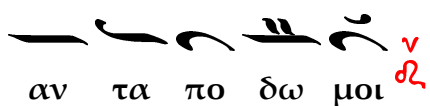
Ρ^{Νη}
υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με

ο ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με

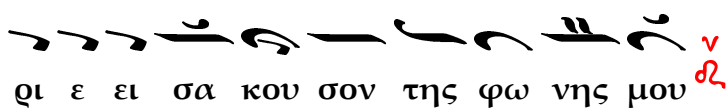
Ε^{Νη}
ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην μου του

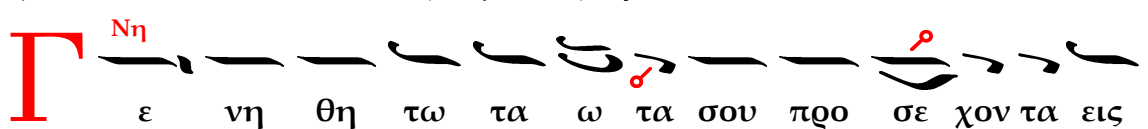

ε ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τισου

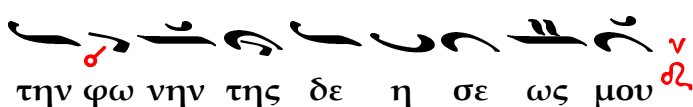
Ε^{Νη}
με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου

αν τα πο δω μοι

Ε^{Νη}
κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ

ρι ε ει σα κου σον της φω νης μου

Γ^{Νη}
ε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις

την φω νην της δε η σε ως μου

Ψάλλονται δύο ἐκ τῶν τριῶν πρώτων στιχηρῶν τῆς Παρακλητικῆς καὶ ἐν ἐκ τῶν τριῶν δευτέρων.

Προσόμοια. Στιχηρὰ Δεσποτικά.

Ἦχος ᾠδὴ Νη ρ

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται;

ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε

στιν

Ω πως δι α γω α με ριμ νος τον της ζω ης

μου και ρον με τε ω ρως πα ρερ χομαι μη εις νυν βαλ

λο με νος τας πολ λας α μαρ τι ας μὲ μη τὲ θα

να α τὲ την φο βε ραν α πει λην και της ε

τα α σε ως το α δε κα στον ω ω τις με ρυ

σεται πυ ρος αι ω νι ζοντος ει μη Θε ε μο νε

υ πε ρα γα θε συ οικ τει ρη η ση ης με

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ηλ πι σεν η ψυ

χη μὲ πι τον Κυ ρι ον

Ο ι μοι ψυ χη μὲ τα λαι πω ρε πο σα θρη νη

σεις ε κει με μνη με νη τας πρα ξεις σὺ ο ταν εις αι

^{Πα}
 ω νι ον ^Δ Βα σι λει αν οι δι και οι ^π ₉ κα λω νται
 συ υ δε εις πυραι ω νι ον ^π ₉ κα τα κρι θη η
^{Νη}
 ση δι α τας πρα ξεις σθ ^π ₉ στε ε να ξον δα κρυ σον απ
^{Πα}
 εν τευ θεν προσδραμε τω λυ τρω τη ^{Δι} ^π ₉ Χρι στω και α πο
^{Νη}
 νι ψαι ^Δ ^Δ τας α μαρ τι ι α ας σθ ^ν _Δ

Ἔτερον Στιχηρόν, τῶν Ἀσωμάτων.

Κύριε εἰ καὶ κριτηρίῳ. Ἦχος ^Λ _Δ Νη ρ

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας ^Δ _Δ ^π
 ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι ι τον Κυ ρι ον ^ν _Δ

^Κ
 υ υ ρι ε σε των Α σω μα α των οι δη

η μοι α κα τα παυστως δο ξα ζι σι ^ν _Δ τω σω ε νη δο με

νοι κα α αλ λει ει και α φρα στω Ω ω ραι ο τη

τι ^ν _Δ και τρι ση λι ι ω αυ γη πλσ σι ως αυ γα ζο

με νοι ων ταις πρε σβει ει αις και προ στα σι ι ι αις ^Δ _Δ σω

σον Σω τη ηρταςψυ χα ας η η μων ^ν _Δ

καὶ ἕτερα τρία ἐκ τοῦ Μηναίου

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. ᾠχος πλ. Νη ς

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή παρ' αὐτῷ
λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ

Δ
εκ πα σων των

α νο ο μι ων αυ τς
ν
δ

Ο ι Ο σι οι σς Κυ ρι ε Δ ε ξο μοι ς με
δ

νοι τοις Α σω μα τοις Δ δι α δε η σε ως και εγ κρα
δ

τει ας π α θη ε μει ω σαν σαρκος και τη α πα
ε
ν
δ

θει α δι ι α λαμ ψαν τες παν των τας καρ δι ας
ν
δ

κα α τε φω τισαν αυ των ταις ι κε σι ι αις Δ δω
δ

ω ρησαι τω λα ω σς το με γα ε ε λε ε ος
ν
δ

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν,
Δ
δ

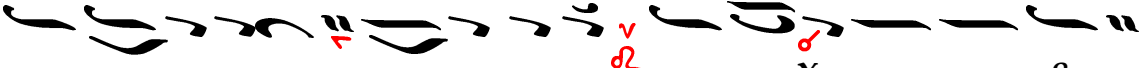
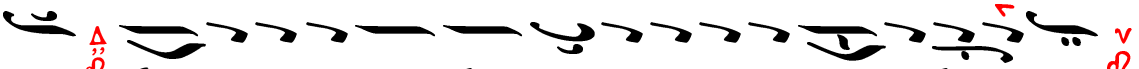
παν τες οι λα οι
ν
δ

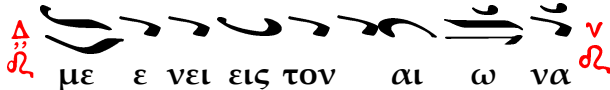
Δ αλ μα τος και Ι σα κι ος Δ ζη λον ε να ρε τον
δ

α να λα βον τες Δ Α ρει ου αι ρε σιν και Νε στο ρι
δ

ι ου κα τα βε βλη κα σι σα φως και αι τοις
ε
ν
δ

ορ θο δο ξοις συ υμ μα χη σαν τες κλε ε ος πα
ν
δ

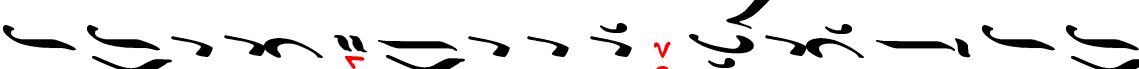

 ρα παντων α α πη νεγκαντο αυ των Χρι στε πρε σβει ει

 αις δω ω ρησαι τω λα ω σθ το με γα ε ε λε ε ος

Στίχ. 5. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια
 τοῦ Κυρίου

 με ε νει εις τον αι ω να

A

 στε ρες στε ρε ω μα τι τω της α σκη σε

 ως α να φα νεν τες κα τε φω τι σα τε των μο να

 ζον των Πα τε ρες Ο σι οι ψυ χας σκο τος των

 δαι μο νων α α πε λα σαν τες ο θεν με τα τε

 λος μα α κα ρι ζε σθε πρε σβευ ο ντες σω θη η ναι

 α α παντας τς τε λαντας τηνθειαν μνη η μην υ μων

Δόξα. Καὶ νῦν.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Ἦχος Νη ς

Δ

 ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ι ω Πνευμα

 τι
K

 αι νυ υν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

 ω νων α μην

Τῇ Κυριακῇ, Δευτέρῃ, Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ
Θεοτοκίον.

Ο ι λο γι σμοι α κα θαρ τοι τα χει λη δο
λι α τα ερ γα δε ε μθ ει σι παμ μι α ρα και τι ποι
η η σω πως υ παν τη σω τω Κυρι τη Δε ε σποι
να Παρ θε νε κα α θι κε τευ σον το ον Υι ον
και πλα στην σθ ς και Κυ ρι ον ο πως εν με τα νοι οι
α δε ξη ται αι μθ το πνευ μα ως μο νος ευ σπλα γχνο ο
ο ος

Τῇ Τρίτῃ καὶ τῇ Πέμπτῃ
Σταυροθεοτοκίον.

Η δα μα λισ η α σπι λος τον μοσ χον βλε πθ
σα ε πι τθ ξυ λθ προ σα ναρ τω μενον ε θε λθ σι
ι ως ο δυ ρο με ε νη γο ε ρως οι οι μοι
α νε βο α πο ο θει νο τα τον τε εκ νον τι
σοι δη μος α α ντα πε δω κεν α χα ρι στος Ε βραι αι
ων θε ε λων με α τεκ νω σαι εκ σθ παμ φιλ τα τε ε ε
ε

* * *

Εἰς τοὺς καθημερινοὺς ἑσπερινοὺς εἴσοδος δὲν γίνεται.

Μετὰ τὸ θεοτοκίον τῶν ἑσπερίων εὐθὺς τὸ «Φῶς ἱλαρὸν» ἄνευ μέλους.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·
Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίοις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

* * *

καὶ εὐθὺς ἀναγινώσκεται τὸ Καταξίωσον, Κύριε.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδασόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Ἀπόστιχα ψάλλονται τὰ τῆς Παρακλητικῆς·

2026

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Ἦχος πλ. Νη ς

Σ^{Νη} ε τον Βα σι λε α και Δε σπο ο την Αγ γε λοι α
παυστως α νυ μνη σιν ε γω δε σοι οιοπρο σπι ι ι
πτω ως ο Τε λω νης κρα α ζων ο Θε ος ι

λα σθη τι ι μοι και σω ω σο ον με

Στίχ. α'. Πρὸς σὲ ἤρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν,

ε ως οι οι κτει ρησαι η μας

Αθη να τος υ παρ χου σα ψυ χη η μὲ τοις

κυ μα σι τῶ βι ου μη κα λυ πτῶ α να νη ψον βο

ω σα προς τον σο ον ευ ερ γε την ο Θε ος ι λα

σθη τι ι μοι και σω ω σο ον με

Στίχ. β'. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθιγοῦσι,

και η ε ξῶ δε νωσις τοι οις υ πε ρη φα νοις

Μαρτυρικόν.

Μαρ τυρες Κυ ρι ου παν τα το πον α γι α ζε τε και

πα α σαν νο σον θε ε ρα πευ ε τε και νυν πρε σβευ σα

τε ρυ σθη η ναι των πα γι δων του ε χθρου τας ψυ

χας ημων δε ο ο με ε θα

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος. Ἦχος Νη ς

Δ ο ξ α Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
Χ αι ρε πα λα τι ον εμ ψυ χον πε ρι στε ρα
λο γι κη χαι ρε πο λις τς Κτι στς σς χαι ρε κα τα
φυ γι ον των πι στων και προ πυρ γι ον η προ στα
σι ι α των πε ποι θο των εν σοι και σω τη
ρι ι α και α πο λυ τρω σις χαι αι ρε η γε
φυ ρα παν τας η με τα γς σα προς ου ρα νον χαι ρε
παν τευ λο γη τε α γι α Δεσ ποι να α α α

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ
Ὡδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν
εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ
εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον
(Ποίημα τοῦ Βασιλέως Θεοδώρου Δούκα, τοῦ Λασκάρεως)

Ὁ ἀναγνώστης·

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· διδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου· καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ εὐθὺς τὸ Θεὸς Κύριος, μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ
ἐξ ἑκατέρων τῶν χορῶν.

Ἦχος ♯ Δι-Θ

Ⲭ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ⲉⲩⲛⲉⲩⲙⲉⲛⲟⲩ ⲉⲣⲭⲟ ⲟⲩⲙⲉⲛⲟⲩ ⲉⲛ ⲟⲩⲛⲟⲩⲙⲁⲧⲓ Ⲭⲩⲣⲓ ⲓ
ⲟⲩⲛⲟⲩⲙⲁⲧⲓ Ⲭⲩⲣⲓ ⲓ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ὁ εὐλο
γη με
νος ο
ερχο
μενος
εν ο
νομα
τι Κυ
ρι
ου

Εἶτα τὰ παρόντα τροπάρια.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος Δι.

Τη Θεο
τοκω
εκτε
νωσ
νυν
προσ
δρα
μω
μεν
αμαρ
τωλοι
οικαι
αιτα
πει
νοι
και
προ
σπε
σω
μεν
εν
με
τα
νοι
α
κρα
ζον
τες
εκ
βα
θς
ψυ
χης
Δεσ
ποι
να
βο
η
θη
η
σον
εφ
η
μιν
σπλα
γχι
σθαι
σα
σπε
υσον
α
πο
λυ
με
ε
θα
υ
πο
πλη
θς
πται
σμα
των
μη
α
πο
στρε
ψης
σς
δ
λ
ς
κε
ν
ς
σε
γα
ρ
και
μο
νη
νελ
πι
δα
κε
κτη
με
θα

Δόξα. Τὸ αὐτό, ἢ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ.
Καὶ νῦν.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος Δι.

Ὁ
υ
σι
ω
πη
η
σω
ω
μεν
πο
τε
Θε
ο
το

κε^Δ τας δυ να στει ει α ας σθ λα λειν οι α να ξι
 οι^Δ ει μη γαρ συ προ ἱ στασοπρεσβε ευ ου σα^Δ
 τις η μας ερ ρυ σα α το εκ το σθ των κιν δυ
 νων^Δ τις δε δι ε φυ λα α ξεν ε ως νυν ε λευ
 θε ρος^Δ ουκ α πο στω μεν δε σποι να εκ σου^Δ σθς
 γαρ δσ λσς σω ζεις α ει εκ πα ντοι ων δει νω ων⁶

Ὁ ἀναγνώστης (χῡμα).

Ψαλμὸς ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ
 πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας
 μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ
 ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον,
 καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα. Ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν
 τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν
 ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
 Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς
 σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ
 καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
 Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα
 τεταπεινωμένα. Απόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν
 ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν
 καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν
 τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου,
 καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι
 τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ
 στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ
 ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς
 σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
 Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
 αἴνεσίν σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν' ὀλοκαυτώματα
 οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν

συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω
τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος.

Ὦδὴ α'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος πλ. Γα ρ

A ρ μα τη λα την Φα ρα ω ε βυ θι σε τε ρα
τϩ ρ γϩ σα πο τε Μω σα ἱ κη ρα α βδος ϩ αυ ρο τυ
πως πλη ξα σα και δι ε λϩ σα θα λασσαν Ισ ρα ηλ
δε φυ γα α δα πε ζον ο δι ι την δι ε σωσεν α
σματω Θε ω α να μελπον τα

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

T ων λυ πη ρων ε πα γω γαι χει μα ζϩ σι την τα πει
νην μϩ ψυ χην και συμ φο ρων νε ε φη την ε μην κα λυ
πτϩ σι καρ δι αν Θε ο νυμ φευτε αλλ η Φως τε το κυι ι
αν το θει ον και προ αι ω νι ον λαμ ψον μοι το φως το χαρ
μο συ νον

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ε ξ α με τρη των α να γκων και θλι ψε ων και εξ εχ

θρων δυ σμε νων και συμ φο ρων βι ι ου λυ τρω θεις πα

ναχραν τε τη κρα ται α δυ να μει σα νυ μνω με

γα λυ υ νω την α με τρον σσ συμ πα θει αν και την εις

ε με σσ πα ρα κλησιν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Ν υν πε ποι θως ε πι την σην κα τε φυ γον αν τι λη

ψιν κρα ται αν και προς την σην σκε ε πην ο λο ψυ χως

ε δρα μον και γο νυ κλινω δεσ ποι να και θρη νω και στε να

α ζω μη με πα ρι δης τον αθ λι ον των χρι στι α νων

κα τα φυ γι ον

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α μην

Ο υ σι ω πη σω τς βο αν τρα νο τα τα τα με

γα λει α τα σα ει μη γαρ συ κο ο ρη παν το τε
προ ι στα σο υ περ ε μμ πρε σβευ ου σατω Υι ω και
Θε ω ω σα τις εκ το σα τμ με κλυ δωνος και δει νων
κιν δυ νωνερ ρυ σα το

Ὡδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Ο υ ρα νι ας α ψι δος ο ρο φαρ γε Κυ ρι ε
και της Εκ κλη σι ας δο μη η τορ συ με στε ρε ω
σον εν τη α γα πη τη ση των ε φε των η α
κρο της των πι στων το στη ριγμα μο νε φι λανθρω πε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Α πο ρη σας εκ παντων ο δυ νη ρως κρα ζω σοι
προ φθα σον θερ μη προ στα σι ι α και σην βο η θει
αν δος μοιτω δλω σα τω τα πει νω και α θλι ω
τω την σην αν τι ληψιν ε πι ζη τμ εν τι θερ μως

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ε θαυ μα στω σας ον τως νυν επ ε μοι δεσ ποι να

τας ευ ερ γε σι ας σθ κο ο ρη και τα ε λε η

σθ ο θεν δο ξα ζω σε και α νυ μνω και γε ραι

ρω την πολ λην και α μετρον κη δε μο νι αν σθ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Κ α ται γις με χει μα ζει των συμ φο ρων δεσ ποι να

και των λυ πη ρων τρι κυ μι ι αι κα τα πον τι ζ

σιν αλ λα προ φθα σα σα χει ρα μοι δος βο η θει

ας η θερ μη αν τι ληψις και προστα σι α μη

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α μην

Α λη θη Θε ο το κον ο μο λο γω δεσ ποι να

σε την τθ θα να τθ το κρα α τος ε ξα φα νι σα

σαν ως γαρ φυ σι ζω ος εκ των δε σμων των του α

δου προς ζω ην α νη γαγες εις γην μερευσαν τα

Δ ι α α σω σον α πο κιν δυ νων τας

δὲ ὅς λῃς σὺ Θεο το κε ο τι παντες με τα Θε

ον εις σε καταφευγομεν ὡς ἀρρηκτον τειχος και

προοστασι αν

Επι βλεψον εν ευμενεια πα

νυ υμνητε Θεο το κε επι την εμην χαλε

πην τῶ σωμαατος κακωσιν και ιασαι της ψυ

χης ὡς το αλ γο ο ο ος

Εἶτα μνημονεύει ὁ ἱερεύς, δι' οὗς ἡ παράκλησις γίνεται, καὶ ἡμεῖς μεθ' ἐκάστην αἵτησιν ψάλλομεν τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (κώμη, νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας (ἡ μονῆς) ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός Ἀμήν.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἦχος Δι

Πρεσβεια θεομη και τειχος απροσμααχη

τον ε λε ς πη γη τς κο σμδ κα τα φυ γι ον
 εκ τε νως βο ω ω μεν σοι Θε ο το κε Δε
 σποι να προ οφθα σον και εκ κιν δυ νων λυ τρωσαι η
 μας η μο νη τα χε ως προ στα τευ ου σα

ᾠδὴ δ΄.

Ἦχος πλ. Γα ρ

Ὁ εἰρμός.

Σ υ μδ ι σχυς Κυ ρι ε συ μδ και δυ να μις συ
 Θε ο ος μδ συ μδ α γαλ λι α μα ο πα τρι κς
 κολ πς μη λι πων και την η με τε ε ραν πτω χει αν
 ε πι σκε ψα μενος δι ο συν τω Προ φη τη η Αβ βα
 κςμ συ κραυ γα ζω τη δυ να μει σδ δο ξα φι λαν
 θρω πε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Κ αι πδ λοι πον αλ λην ευ ρη σω αν τι λη ψιν που
 προ σφυ υ γω πδ δε και σω θη σομαι τι να θερ μην ε
 ξω βο η θον θλι ψε σι τς βι ι ς και ζα λαις οι μοι κλο

ν8 μενος^{ρ2} εις σε μο νηνελ πι ζω ω και θαρ ρω και καυ

χω μαι^{ρ2} και προ στρε χω τη σκε πη σ8 σω σον με^{ρ2}

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας^{ρ2}

Τ ον πο τα μον τον γλυ κε ρον τ8 ε λε 8ς σ8^{ρ2} τον

πλ8 σι ι αις δω ρε αις δρο σι σαν τα την πα να θλι αν

και τα πει νην^{ρ2} πα να γ νε ψυ χη η μ8 των συμ φο ρων

και των θλι ψε ων^{ρ2} κα μι νω φλο γι σθει σα αν με γα λυ

νω κη ρυτ τω^{ρ2} και προ στρε χω τη σκε πη σ8 σω σον

με^{ρ2}

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι^{ρ2}

Σ ε την αγ νην σε την παρ θε νον και α σπιλον^{ρ2} μο

νην φε ε ρω τει χος α προ σμα χη τον κα τα φυ γη

σκε πη κραται αν^{ρ2} ο πλον σω τη ρι ι ας μη με πα ρι

δης τον α σω τον^{ρ2} ελ πις α πη λπι σμε νων α σθε νων

συμ μα χι α^{ρ2} θλι βο με νων χα ρα και αν τι λη

ψις

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α μην

Π ως ε χει πειν σκ κατ α ξι αν δυ νη σομαι τς

α με ε τς οι κτιρ μς σδεσ ποι να τς την ε μην

παν το τε ψυ χην δει νως πυ ρς με ε νηνως υ δωρ πε

ρι δρο σι σαν τας αλλ ω της σης προ νοι ας και της ευ

ερ γε σι ας ης α φθο νως αυ τος πα ρα πη λαν

σα

Ὡδὴ ε΄. Ὁ εἰρμός.

Ι να τι με α πω σω α πο τς προ σω πς σς

το φως το α δυ τον και ε καλυψε με το αλ λοτρι

ον σκοτος τον δει λαι ον αλλ ε πι στρε ψον με και προς

το φωωτων εν το λων σς τας ο δς μς κα τευ θυ νον

δε ομαι

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ε υ χα ρι στως βο ω σοι [♩] και ρε μη τρο παρ θε
νε και ρε θε ο νυμφε [♩] και ρε θει α σκε πη ^{Δ9} και ρε ο
πλον και τει χος α πορ θη τον [♩] και αι ρε προ στα σι α ^{Δ9} και
βο η θε ε και σω τη ρι α [♩] των εις σε προ ρε χον
των εκ πι στε ως [♩]

Υ περ α γι α θε ο το κε σω σον η μας [♩]

Ο ι μι σην τες με μα την [♩] βε λε μναν και ξι
φη και λα κκον ην τρε πι σαν [♩] και ε πι ζη τς σι ^{Δ9} το παν
α θλι ον σω μα σπα ρα ξαι μς [♩] και κα τα βι βα σαι ^{Δ9}
προ σγην α γνη η ε πι ζη τς σιν [♩] αλλ εκ τς των προ
φθα σα σα σω σον με [♩]

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι [♩]

Α πο πα σης α να γ κης [♩] θλι ψε ως και νο
σς και βλα βης με λυ τρωσαι [♩] και τη ση δυ να μει ^{Δ9} εν τη
σκε πη σς φυ λα ξον α τρω τον [♩] εκ παν τος κιν δυ νς ^{Δ9}

και εξ εχθρων των πολεμων και μισων με

κορη πανυμνητε

Και νυν και αι ει και εις τας αιωνας των αι

ωνων αμην

Τι σοι δωρον προσαξω της ευχαριστιας

ανθων περαπηλαυσαντων των δωρηματων και της σης

αμετρητη χρηστοτητος τοιγαρ ενδοξαζω υ

μνο λογω και μεγαλυνω σε την αφατον προς με

συμπαιθειαν

Ὡδὴ 5'. Ὁ εἰρμός.

Την δε εησιν εκχεω προς Κυριον και

αυτω απαγγελω μετας θλιψεις οτι κακων η

ψυχη μεε πληησθη και η ζωη μετωαδη προ

σηγγι σε και δεομαι ως Ιωνας εκφθορας ο θε

ος με αναγαγε

Υπεραγια θεο το κεσωσον ημας

Τ α ν ε ε ε φ η τ ω ν λ υ π η ρ ω ν ε κ α λ υ ψ α ν τ η ν
α θ λ ι α ν μ ε ψ υ χ η η ν κ α ι κ α ρ δι α ν και σ κ ο τ α σ μ ο ν ε μ
ποι ου σ ι μο ι κ ο ο ρ η α λ λ η γ ε ν ν η σ α σ α φ ω σ τ ο α π ρ ο
σι τον α π ε λ α σ ο ν τ α υ τ α μ α κ ρ α τη ε μ π ν ε υ σ ει τ η σ θ ει
α σ π ρ ε σ β ει α σ σ α

Υ π ε ρ α γ ι α θ ε ο τ ο κ ε σ ω σ ο ν η μ α σ

Π α ρ α α α κ λ η σ ι ν ε ν τ αι σ θ λ ι ψ ε σ ι ν ο ι ο ι δ α κ α ι
τ ω ν ν ο σ ω ν ι α τ ρ ο ν σ ε γ ι ν ω σ κ ω και π α ν τ ε λ η σ υ ν
τ ρ ι μ μ ο ν τ ε θ α ν α α τ και πο τ α μ ο ν τ η σ ζ ω η σ α ν ε ξ α ν
τ λ η τον και π α ν τ ω ν τ ω ν ε ν σ υ μ φ ο ρ αι σ τ α χ ι ν η ν κ α ι ο
ξ ει α ν α ν τ ι λ η ψ ι ν

Δ ο ξ α Πα τ ρ ι και Υ ι ω και Α γ ι ω Π ν ε υ μ α
τι

Ο υ κ ρ υ υ υ π τ ω σ α τον β υ θ ο ν τ ε λ ε ε ρ σ και
τη ν β ρ υ σ ι ν τ ω ν α π ει ει ρ ω ν θ α υ μ α τ ω ν και τη ν π η γ η ν
τη ν α ε ν α ο ν ο ο ν τ ω σ τ η σ π ρ ο σ ε μ ε σ υ μ π α θ ει α σ σ α

δε σποι να αλλ α πασιν ο μο λο γω και βο ω και

κη ρυτ τω και φθε γγομαι

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α μην

Ε κυ υ υ κλωσαν αι τς βι ου με ζα α λαι ωσ

περ με λισσαι κη ρι ι ον παρθε νε και την ε μην κα

τα σχς σαι καρ δι ι αν κα τα τι τρω σκς σι βε λει των

θλι ψε ων αλλ ευ ροι μι σοι βο η θον και δι ω κτην

και ρυστην πα να χραν τε

Δ ι α α σω σον α πο κιν δυ νων τς

δς λς σθ Θε ο το κε ο τι παν τες με τα Θε

ον εις σε κα τα φευγομεν ως αρ ρη κτον τει χος και

προ ο στα σι αν

Α α χραν τε η δι α λο γς τον Λο ο

γον α νερ μη νευ τως επ ε σχα των των η με ρων

τε κου σα δυ σωπησον ως ε χς σα μη τρι κην πα

α ρ ρ η σ ι α α α αν ζ

Εἴτα μνημονεύει ὁ ἱερεύς, δι' οὓς ἡ παράκλησις γίνεται, καὶ ἡμεῖς μεθ' ἐκάστην αἵτησιν ψάλλομεν τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (κώμη, νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας (ἡ μονῆς) ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς Ἀμήν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Ἦχος Δι Θ

Π ρ ο σ τ α σ ι α τ ω ν Χ ρ ι σ τ ι α ν ω ν α κ α τ α ι

σ χ υ ν τ ε με σ ι τ ε ι α π ρ ο σ τ ο ν Π ο ι η τ η ν α μ ε τ α

α θ ε τ ε μ η π α ρ ι δ η σ α μ α ρ τ ω λ ω ν δ ε η σ ε ω ν

φ ω ν α σ α λ λ α π ρ ο φ θ α σ ο ν ω σ α γ α θ η ε ι σ τ η ν

β ο η θ ε ι α ν η μ ω ν τ ω ν π ι ι σ τ ω σ κ ρ α υ γ α ζ ο ο ν

τ ω ν σ ο ι τ α α χ υ ν ο ν ε ι σ π ρ ε σ β ε ι ε ι α ν κ α ι σ π ε υ

σ ο ν ε ι σ ι κ ε σ ι ι α ν η π ρ ο σ τ α τ ε υ ο υ σ α

α ει Θε ο το κε των τι μων των σε

Ἦχος Βου

Ε κ νε ο τη τος μου πολ λα πο λε μει με πα α
θη αλλ αυ τος αν τι λα βου και σω σον Σω τηρ μου
(δεις)

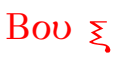
Ο ι μι σουντες Σι ων αι σχυνθη τε α πο του Κυ
ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε σε σθε α πε ξη ραμ
με νοι

Δόξα...

Α γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω ου ουται
και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυνε ται τη Τρι α
δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ φι ι ως

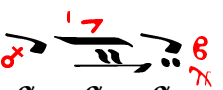
Καὶ νῦν...

Α γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα της χα
α ρι τος ρει ειθρα αρ δευ ο ον τα α πα σα ντην κτι
ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν

Ἦχος Βου

Mνη σθη η σο μαι του ο νο μα το ος σου
 εν πα ση γε νε α και γε νε α (δισ)

Στίχ. Ἀκουσον, θύγατερ, καὶ ἵδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Tου ο νο μα το ος σθ μνη σθη η η η η
 σο μαι εν πα α α ση γε νε α και γε νε α α
 α α α

ἢ ἕτερον εἰς ἦχον β'.

Ἦχος Δι

Mνη σθη η σο μαι τσ ο νο μα το ος σθ
 εν πα ση γε νε α και γε νε α (δισ)

Στίχ. Ἀκουσον, θύγατερ, καὶ ἵδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Tου ο νο μα τος σθ μνη σθη η σο μαι εν πα
 ση γε νε α και γε νε α α α

Ὁ ἱερεὺς· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ').

Ὁ ἱερεὺς· Σοφία· ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Εἰρήνην πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου, τὸ Ἀνάγνωσμα. Πρόσχωμεν.

Ὁ χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

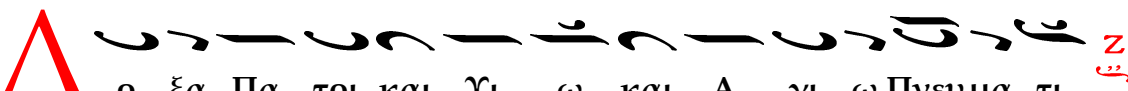
Ὁ ἱερεύς· (Λουκ. ι' 38-42, ια' 27-28).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά· Γυνή δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἥ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ· ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπέ οὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· ἐνὸς δὲ ἐστὶ χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοί, οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦν γε. Μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Ὁ χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εἶτα·

Ἦχος Δι'

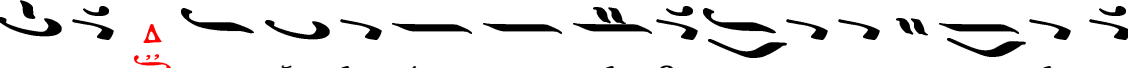
 Δ ο ξ α Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι Ζ'

 Πα τερ Λο γε Πνε ευ μα Τρι ας η εν μο να δι Δ ε ξ α

 λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα των Δ

 Κ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

 νων Α μην Ζ' Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε

 υς Δ η μον ε ξ α λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα

 των Δ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

Ἐ ξα λειψον το α νο μη μα μᾶ

Ὅλην ἀποθέμενοι. Ἦχος π̣ Δι

Μ ἡ κα τα πι στευ σης με αν θρω πι νη προ ο στα
σι α Πα να γι α Δε σποι να αλ λα δε ξαι δε
ε η σιν τᾶ ι κε τᾶ σᾶ θλι ψις γα αρ ε χει
με φε ε ρειν ου δυ ναμαι των δαι μο ο νων τα το
ξευ μα τα σκε πην ου κε κτημαι ου δε πᾶ προ σφυ γω
ο αθ λι ος παν τοθεν πο λε μᾶ με νος και πα ρα μυ
θι αν ουκ ε χω πλην σᾶ Δεσ ποι να τᾶ κο σμᾶ ελ πις και
προ στα σι α των πι ζων μη μᾶ πα ρι δης την
δε η σιν το συμ φε ρον ποι οι η η σο ον

Ο υ δεις προ στρε χων ε πι σοι κα τη σχυ με
νος α πο σᾶ εκ πο ρευ ε ται αγ νη Παρ θε νε Θε
ε ο το κε αλλ αι τει ται την χα ριν και λαμ βα

νει το δω ρη μα ^Δ προς το συμ φε ρον της αι τη σε ε
ω ως ^ε

Με τα βο λη των θλι βο με νων α παλ λα γη
των α σθε νων των υ παρ χε σα Θε ο το κε ε Παρ θε
νε ^ε σω ζε πο λιν και λα ον των πο λε μω με νων η η
ει ρη νη ^Δ των χει μα ζο με νων η η γα λη νη ^ε η
μο νη προ στα σι α των πι στω ω ω ν ^χ ⁷ ^Δ

Ὁ ἱερεὺς· Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας χριστιανῶν ὀρθοδόξων, καὶ κατὰπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια, πρεσβεΐαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων δυνάμεων Ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν ἐμνημονεύθη ἐν τοῖς ἅνω)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, (τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, ἐὰν ἐορτάζεται) καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων· ἰκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οἱ χοροὶ ἐναλλάξ τό· Κύριε, ἐλέησον, **τετράκις ἀνὰ τρίς.**

Ὁ ἱερεὺς· Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Εἶτα, ἀποπληροῦμεν τὰς λοιπὰς ᾠδὰς τοῦ Κανόνος.

Ὦδὴ ζ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος πλ. Νη

Παι αἰ δες Ε βραιων εν κα μι ι νω κα τε
πα τησαν την φλο γα θαρ σα λε ως και εις δρο σον το
πυρ με τεβαλ λον βο ω ωντες ευ λο γη τος ει Κυ ρι
ι ε ο Θε ος εις τας αι ω νας

Υπερ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Φω ως η τε κς σα Θε ο το ο κε σκο τι
σθεν τα με νυ κτι α μαρ τη μα των φω τα γω γη σον
συ φω τος ου σα δο χει ει ον το κα θα ρο και α μω
ω μον ι να πο θω σε δο ξα ζω

Υπερ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Σκε ε πη γε νς και προ στα σι ι α και αν
τι ληψις και καν αυ χη μα παρ θε νε γυ μνω θεν τι
μοι νυν α πα σης βο η θει ει ας α βο η θη των
δυ να α μις και ελ πις α πηλ πισμενων

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ο ο λη ψυ χη και δι α νοι οι α και καρ

δι α σοι και χει λε σι δο ξα ζω α πο λαυ σας των

σων με γα λων χα ρι σμα α των αλλ ω της σης χρη στο

τη η τος και α πει ρων σθ θαυ μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας τω ν αι ω

νων α μην

Β λε ε ψον ι λε ω ομ μα τι ι σθ και ε πι

σκε ψαι την κα κω σιν ην ε χω και δει νων συμ φο ρων

και βλα βης και κιν δυ υ νων και πει ρα σμων με λυ τρω ω

σαι α με τρη τω σθ ε λε ει

Ὡδὴ ἡ. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Νη

Τ ον εν Ο ρει α γι ω δο ξα σθε εν τα και εν

Βα τω πυ ρι το της Α ει παρ θε νσ τω Μω υ ση

μυ στη ρι ον γνω ρι σαν τα α Κυ ρι ον υ μνει τε και

υ περ υ ψα υ τε εις παν τας τας αι ω νας

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Δ ι α σπλαγχνα ε λε υς σϝ παρ θε ε νε μη πα

ρι δης σε μνη πον τϝ με νον με σα λω βι ο τι κων

κυ μα των αλ λα δι δϝ μοι οι χει ρα βο η θει ας κα

τα πον τϝ με ε νω κα κω σε σι τϝ βι ου

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Π ε ρι στασεις και θλιψεις και α να αγκαι ευ ρο

σαν με α γνη και συμ φο ραι τϝ βι ου και πει ρα σμοι

με παν το θεν ε κυ κλω σα αν αλ λα προ στη θι μοι

και αν τι λα βϝ υ μϝ τη κρα ται α σϝ σκεπη

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ε ν ταις ζα λαις ε φευ ρον σε λι με ε να εν ταις

λυ παις χα ραν και ευ φρο συ νην και εν τοις νο σοις τα

χι νην βο η θει α αν και εν τοις κιν δυ νοις ρυ στιν

και προ στα α τιν εν τοις πει ρα τη ρι οις

Κ αι νυν και αι ει και εις τς αι ω ναστωναι ω

νων α μην ^νδλ

Χ αι ρε θρο νε πυ ρι μορ φε Κυ ρι ι ου χαι ρε

θει α και μαν να δο χε στα μνε ^νδλ χαι ρε χου ση λυ χνι α

λαμ πας ασ βε στε ε χαι ρε των παρ θε νων ^Δδλ δο ξα

και μη τε ε ρων ω ρα ι σμα και κλε ος ^νδλ

έτερα θέσις: ^νδλ ω ρα ι σμα και κλε ος ^νδλ

Ὡδὴ θ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος ^λδλ Γα ρ

Ε ^{Γα} ξε στη ε πι του τω ο ου ρα νος ^νδλ και της

^{Νη} γης κα τε πλα γη τα πε ρα τα ο τι Θε ος ω φθη τοις

^{Γα} αν θρωποις σω μα τι κως ^νδλ και η γα στη ρ σου γε γονεν ^{Νη}

^{Γα} ευ ρυ χω ρο τε ρα των ου ρα νων ^{Πα} δι ο σε Θε ο

^{Νη} το κε Αγ γε λων και αν θρωπων τα ξι αρ χι αι με ^{Γα}

γα λυ νου σι ^νδλ

Υ ^νδλ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ^νδλ

Π^{Γα} ρος τι να κα τα φυ γω αλ λην α γνη^{δζ} που προσ
δρα μω λοι πον και σω θη σο μαι που πο ρευ θω ποι αν δε
ε φευ ρω κα τα φυ γην^{Γα} ποι αν θερ μην αν τι λη ψιν ποι
αν εν ταις θλι ψε σι βο η θον εις σε μο νην ελ πι
ζω εις σε μο νην καυ χω μαι και ε πι σε θαρ ρων κα
τε φυ γον^{δζ}

Υ περ α γι α θε ο το κε σω σον η μας^{δζ}
Ο^{Γα} υκ ε στιν α ριθ μι σα σθαι δυ να τον^{δζ} με
γα λει α τα σα θε ο νυμφευ τε και τον βυ θον τον α
νε ξε ρευ νη τον ε ξει πειν^{δζ} των υ περ νθν θαυ μα
των σδ των τε τε λε σμενων δι η νε κως τοις πο θω σε
τι μω σι και πι στει προ σκυ νθ σιν ως α λη θη θε
ου λο χευ τρι αν^{δζ}

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι^{δζ}

Ε^{Γα} ν υ μνοις ευ χα ριστοις δο ξο λο γω^{δζ} και γε

ραι ρω το α μετρον ε λε ος και την πολ λην δυ να μιν
 σθ πα σιν ο μο λο γω και τας ευ ερ γε σι ας σθ
 ας υ πε ρε κε νω σας εις ε με κη ρυτ τω με γα
 λυ νω ψυ χη τε και καρ δι α και λο γι σμω και γλωσ
 ση παν το τε

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
 ω νων α μην

Τ ην δε η σιν μθ δε ξαι την πε νι χραν και κλαυθ
 μον μη πα ρι δης και δα κρυ α και στε ναγ μον αλλ αν τι
 λα βθ μθ ως α γα θη και τας αι τη σεις πλη ρω σον
 δυ να σαι γαρ παν τα ως παν σθε νθς Δε σπο τθ Θε ος
 μη τηρ ει νευ σεις ε τι μον προς την ε μην οικτραν
 τα πει νω σιν

Καὶ εὐθύς, τό·

Α ξι ον ε σιν ως α λη θως μα κα ρι
 ζειν σε την Θε ο το ο ο ο κον την α ει μα κα

ρι ζον και πανα μω μη τον και μη η τε ρα τδ 8

Θε 8 ημων

Την τι μι ω τε εραντων Χε ρ8 βιμ και εν δο

ξο τε ε ρα α αν α συ γκρι ι τωστων Σε ρα

φιμ την α δι α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε

κ8 8 σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε με γα

λυ νο μεν

Καὶ θυμιᾷ ὁ Ἱερεὺς τὸ θυσιαστήριον καὶ τὸν ναόν, ἢ τὸν οἶκον
ὅπου ψάλλεται ἡ Παράκλησις· καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ παρόντα
Μεγαλυνάρια.

Την υ ψη λο τε ρα αν των ου ρα νων και κα

θα ρο τε ραν λα μπη δο ο νων η λι α κων τη ην λυ

τρω σα με νην η μα ας εκ της κα τα ρας την Δε σποι

ναν τδ κο σμ8 υμ νο ις τι μη σω μεν

Απο των πολ λω ων μα α μα ρ τι ων α σθε

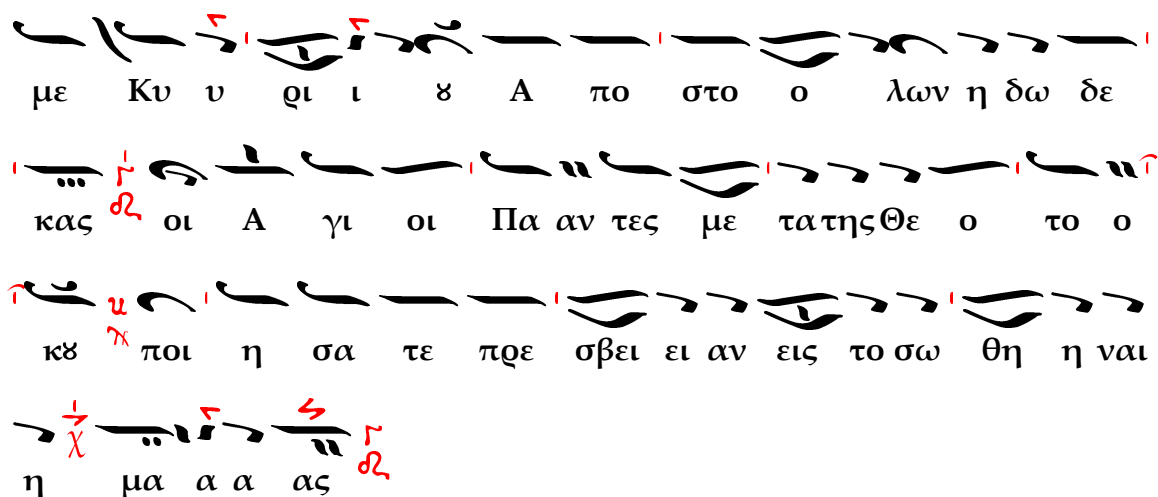
νει το σω ω μα α σθε νει μα και η ψυ χη προς σε

κα τα φε ευ γω την Κε χα ρι τω με ε νην ελ πις

α πηλ πι σμε ενων συ υ μοιβο η θη σον
 Δ ε σποι να και Μη τη ηρ τϛ Λυτρω τϛ δε ξαι
 πα ρα κλησεις α να ξι ι ων σων ι κε των ι ι να
 με σι τευσης προς το ον εκ σϛ τε χθεντα ω Δεσποι
 να τϛ κο σμϛ γε νου με σι τρι α
 Ψ αλ λο μεν προ θυ υ μως σοι την ω δην νυν τη
 πα νυμ νη η τω Θε ο το κω χαρ μο νι κως με τα
 τϛ Προ δρο ο μϛ και παν των των Α γι ι ων δυ
 σω πει Θε ο το ο κε τϛ οικτει ρη ησαι η μας
 Α λα λα τα χει λη των α σε βων των μη προ
 σκυ νων των την ει κο ο να σϛ την σε πτην τη ην ι στο
 ρη θει σαν υ πο ο τϛ Α πο στο λϛ Λϛ κα ι ε
 ρω τα τϛ την Ο δη γη τρι αν

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Εἶτα·

Π α σαι των Α γγε ε λων αι ζρα τι αι Προ δρο

Ὁ ἀναγνώστης·

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.
 (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
 ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι
 καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

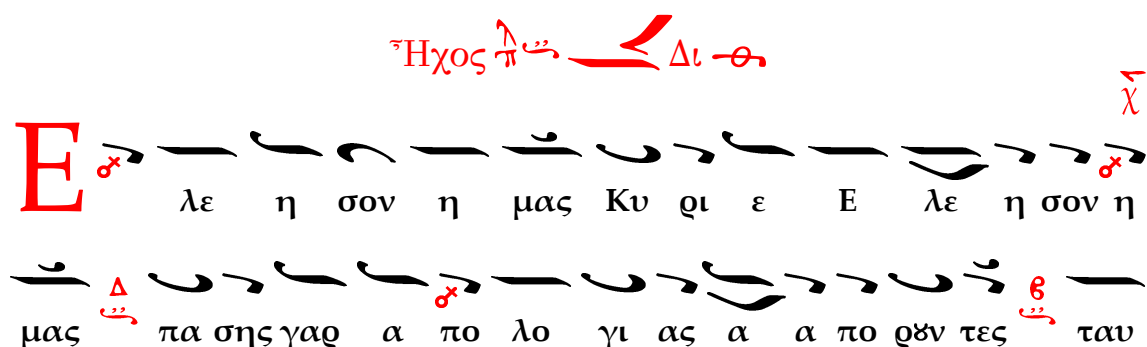
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου·
 ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ
 καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
 καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
 ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
 ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ
 Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ
 εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Οἱ ψάλλται τὰ τροπάρια ταῦτα.

την σοι την ι κε σι αν ω ως δε σπο τη οι α μαρ τω
λοι προ σφε ε ρο μεν ε λε η σον η μας

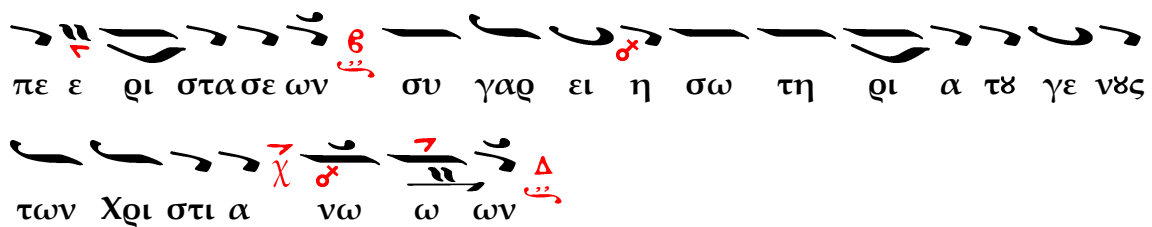
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι

Κ υ ρι ε λε η σον η μας ε πι σοι γαρ πε
ποι οι θα μεν μη ορ γι σθης η η μιν σφο δρα μη δε μνη
σθ η ης των α νο ο μι ων η μων αλλ ε πι ι

βλε ψον και νυν ως ε ευσπλαγχνος και λυ τρωσαι η μας
εκ τω ων εχθ ρων η μων συ γαρ ει Θε ος η μων και
η μεις λα ος σθ παν τες ερ γα α χει ρων σθ και το
ο νο μα σθ ε πι κε κλη με ε θα

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι
ω νων α μην

Τ ης ευσπλαγχνι ι ας την πυ λην α νοι ξον η μιν
ευ λο γη με νη Θε ε ο το κε ελ πι ζον τες εις σε
μη α στο χη η σω μεν ρυ σθ ει η μεν δι α σθ των

Ἦχος πλ. β΄.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἱκεσίαν ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθάμεν. Μὴ ὀργισθῇς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῇς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἀλλ’ ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὖσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου· πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς εὖσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχῆσαιμεν· ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Κατὰ τὴν περίοδον τῶν Παρακλήσεων τοῦ 15-Αὐγούστου, ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω Τροπαρίων, καὶ ἐὰν ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου δὲν στερεῖται ἰδιομέλου δοξαστικοῦ, ψάλλονται·

Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου (τῆς ἡμέρας) καὶ τὸ Θεοτοκίον τοῦ αὐτοῦ ἤχου.

Εἵτα μνημονεύει ὁ ἱερεὺς, δι’ οὓς ἡ παράκλησις γίνεται, καὶ ἡμεῖς μεθ’ ἐκάστην αἵτησιν ψάλλομεν τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ’).

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (κώμη, νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας (ἡ μονῆς) ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν (ἡ Μονὴν) καὶ τὴν πόλιν (ἡ κώμην, ἡ χώραν, ἡ νῆσον) ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου· ὑπὲρ τοῦ ἴλεων, εὐμενῇ, καὶ εὐδιάλλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ

νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην· καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἔτι δεόμεθα, ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν· καὶ ἴλεως, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἄσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον **γ'.** Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς ποιεῖ ἀμέσως τὴν Ἀπόλυσιν.

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

[Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν] Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· **(τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ)**· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης· τοῦ ἁγίου **(τῆς ἡμέρας)**, καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Τῶν Χριστιανῶν ἀσπαζομένων τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, ψάλλονται τὰ παρόντα Τροπάρια.

Ἐξαποστειλάρια τῶν Παρακλήσεων, ἀναλυτικῶς, ὡς ψάλλονται
παρ' Ἰωάννου Ἀρβανίτου.

Ἦχος Γα ρ

Α πο στο λοι εκ πε ρα α α α α τω
ω ω ω ω ω ων π⁹ συ υν α θροι οι σθεν
τε ε ες εν θα α α α δε ρ² Γεθ ση μα
νη τω χω ρι ι ι ι ι ω ω ω ω ω ω
ω π⁹ κη δευ σα α τε μ⁸ ⁸ ⁸ το σω ω ω ω
μα ρ² και συ Υι ε και αι Θε ε ε μ⁸ Δ⁹ πα ρα
α λα α βε μ⁸ ⁸ ⁸ το πνε ε ε ευ μα ρ²

Ο γλυ κα σμος των Α γγε ε ε ε ε
ε λω ω ω ω ω ω ων π⁹ τω ων θλι βο με ε
ε νων η η χα ρα ρ² Χρι στι α νων η προ
στα α α α α α α τι ι ι ι ι ι ις π⁹ Παρ
θε νε ε μη τη η ηρ Κυ ρι ι ι ι ου ρ²
αν τι λα β⁸ μ⁸ ⁸ και ρυ υ υ σαι Δ⁹ τω ων
αι ω ω νι ω ω ων βα σα α α α νων ρ²

Κ αἰ σε με ε σι τρι αν ε ε ε ε
ε χω ω ω ω ω ω ω προ ος τον φι λα α
α αν θρω πο ον θε ον μη μ ε ε λεγ ξη
τας πρα α α α α ξει ει ει ει ει εις ε
νω πι ον τω ω ων Α γγε ε ε ε λων πα ρα
κα λω σε ε ε Παρ θε ε νε βο η η θη η
σον μοι οι οι εν τα α α α χει

Χ ρυ σο πλο κω τα τε πυ υ υ υ υρ γε
ε ε ε ε ε ε και αι δω δε ε κα
τει ει ει χει πο ο ο ο λισ η λι ο
στα λα κτε θρο ο ο ο ο νε ε ε ε ε ε
κα θε δρα τ β α α σι λε ε ε ε ως α
κα το νο η η τον θα α αυ μα πω ως γα
λ ε χεις το ο ον Δε σπο ο τη η η η η
η

Ἦ ἱερεὺς· Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ,
Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *